

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., s. r. o., P.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. J. M., advokátkou, AK S., proti žalovanému: **M., s. r. o., B.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. J. O., advokátkou, AK D., **o zaplatenie 5 000,-- eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 3. júla 2012 č. k. 4Cob 50/2012-60, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.
Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením zo dňa 04. 05. 2012 č. k. 11Cb 96/2011-53 zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu Okresného súdu vo Vranov nad Topľou č. k. 11 Cb 96/2012-39 zo dňa 08. 02. 2012, ktorým súd prvého stupňa zastavil konanie.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konanie bolo zastavené uznesením súdu č. k. 11Cb 96/2012-39 zo dňa 08. 02. 2012 a žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 275,42 eur. Uznesenie bolo doručené právnej zástupkyňi žalobcu dňa 17. 02. 2012. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 08. 03. 2012, ktoré bolo dané na poštovú prepravu dňa 06. 03. 2012, žalobca podal proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie a zároveň požiadal súd, aby mu odpustil prípadné zmeškanie lehoty na podanie odvolania. Podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty neodôvodnil. Ďalej súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že odpustenie zmeškania lehoty je viazané na splnenie zákonných podmienok, a to, že účastník zmešká lehotu a z toho dôvodu bol vylúčený z úkonu, ktorý mu náleží, dôvod zmeškania musí byť ospravedlniteľný a musí

byť včas podaný návrh na odpustenie zmeškania. Zákon nekonkretizuje, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty. Ospravedlniteľné dôvody zmeškania môžu byť rozmanité, napr. úraz alebo náhle ochorenie účastníka a pod. Ospravedlniteľnosť dôvodu zmeškania sa vždy posudzuje podľa okolností konkrétneho prípadu. Poukázal na to, že právna zástupkyňa žalobcu predmetné uznesenie prevzala dňa 17. 02. 2012. Odvolanie podal žalobca dňa 06. 03. 2012 (odvolanie dané na poštovú prepravu) a súd konštatuje, že odvolanie proti predmetnému uzneseniu nebolo podané v zákonnej 15-dňovej lehote. Posledný deň lehoty na podanie odvolania bol 05. 03. 2012. Žalobca súdu žiadnym spôsobom neosvedčil dôvodnosť podaného návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, t. j. nepreukázal rozhodnú dobu a ani ospravedlniteľný dôvod vzniku omeškania.

Na odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolací súd napadnutým rozhodnutím odmietol odvolanie žalobcu.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd s poukazom na ust. § 204 ods. 1 O. s. p. uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo doručené žalobcovi dňa 01. 06. 2012 a právnej zástupkyňi dňa 14. 05. 2012. Odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané dňa 20. 06. 2012, teda po zákonnej lehote na podanie odvolania. Posledný deň na podanie odvolania bol pre žalobcu deň 18. 06. 2012, pričom odvolanie bolo podané na poštovom úrade dňa 20. 06. 2012, Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd ako súd odvolací s poukazom na § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol odvolanie ako odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene. Ďalej uviedol, že v zmysle ust. § 49 ods. 1 O. s. p. v konaní postačuje pre účinnosť doručenia doručiť rozhodnutie advokátovi a ten má povinnosť o obsahu rozhodnutia informovať klienta – účastníka súdneho konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, v ktorom napadol uznesenie krajského súdu s poukazom na ust. § 236 a nasl. O. s. p. Dovolateľ poukázal na to, že odvolací súd odmietol odvolanie z jediného dôvodu, že lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu o zastavení konania mala byť uplatnená do 05. 03. 2012 a odvolanie bolo podané 06. 03. 2012. Ďalej uviedol, že uznesenie o zastavení konania prevzala právna zástupkyňa dňa 17. 02. 2012, ktorá nebola splnomocnená na právny úkon vzatia späť návrhu žaloby, ale na zastupovanie v právnej veci na súde a pojednávanie bolo na Okresnom súde vo Vranove

nad Topľou bez prítomnosti žalobcu. Na naliehanie žalobcu bolo žalobcovi doručené uznesenie o zastavení konania až 01. 06. 2012 a odvolanie bolo podané už 05. 03. 2012. Poukázal na to, že napriek týmto skutočnostiam prvostupňový, ale ani odvolací súd nezobral argumenty žalobcu v úvahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne menovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v ust. § 239.

Dovolaním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.).

Podľa ust. § 239 ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p. Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa ust. § 239 ods. 2, 3 O. s. p. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa odmietnuté z dôvodu neskoro podaného odvolania, z ktorého dôvodu v zmysle vyššie citovaného ust. § 239 O. s. p. dovolanie nie je prípustné.

Dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 239 O. s. p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. v dovolaní výslovne nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/

O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

Dovolateľ predovšetkým namietal, že uznesenie o zastavení konania prevzala právna zástupkyňa dňa 17. 02. 2012, ktorá nebola splnomocnená na právny úkon vzatia späť návrhu žaloby, ale na zastupovanie v právnej veci na súde a pojednávanie bolo na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou bez prítomnosti žalobcu. Dovolateľ v dovolaní nenamietal postup odvolacieho súdu vo vzťahu k odmietnutiu odvolania žalobcu, z dôvodu jeho oneskoreného podania, podaného proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh na zmeškanie lehoty zamietnutý a o ktorom rozhodnutí odvolací súd v odvolacom konaní rozhodoval.

Postup odvolacieho súdu v odvolacom konaní, v ktorom odvolací súd uznesením odmietol odvolanie žalobcu ako neskoro podané, nevykazuje žiadne vady konania v zmysle ust. § 237 O. s. p.

Dovolací súd s poukazom na dovolanie žalobcu konštatuje, že procesný postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní o odmietnutí odvolania žalobcu bol v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepreukázala existencia žalobcom tvrdených väd v zmysle ust. § 237 O. s. p. a neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 239 O. s. p. na prípustnosť dovolania, dovolací súd v ďalšom vychádzal z toho, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová